

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten
eerste kamer

Openbare zitting van 16 maart 2021

Dossiernummer TB-0242-2020

In de zaak van:

Mr. X,
in persoon verschijnend en met als raadsman, meester Y

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing uit:

Tenlasteleggingen:

1.

Mr. X werd voor de tuchtraad voor advocaten van de ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Antwerpen vervolgd voor volgende feiten en tenlasteleggingen:

“De verwijzing geschiedt op grond van de hierna uiteen gezette feiten, die de eer van de Orde van advocaten schaden door een inbreuk te plegen op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen (art. 455 Ger. W.) en die strijden met de kernwaarden van het beroep van advocaat en de deskundige en deugdelijke beroepsuitoefening (art. 1 Codex Deontologie), met name:

- 1. door het niet diligent handelen, meer bepaald het niet aantekenen van hoger beroep, alhoewel daartoe instructie was gegeven.*
- 2. Mr. X heeft een tuchtverleden.”*

Bestreden beslissing van de Tuchtraad van 22.12.2020:

2.

De tuchtraad besliste als volgt:

“Verklaart de tuchtvervolging ontvankelijk;

Verklaart de ten laste gelegde feiten bewezen en beslist Mr. X een schorsing op te leggen van drie maanden;

Verklaart Mr. X te schrappen van het tableau in toepassing van art. 460, lid 2 Ger. W.;”

Hoger beroep van mr. X:

3.

Voornoemde beslissing van 15 december 2020 werd aan mr. X meegedeeld per aangetekende brief van 16.12.2020.

Met een aangetekend schrijven van 23.12.2020 werd door de advocaat van mr. X hoger beroep aangetekend tegen de beslissing van 15.12.2020.

Beoordeling:

Wat de procedure betreft:

4.

Het hoger beroep van mr. X werd regelmatig naar vorm en termijn aangetekend en is ontvankelijk.

Wat de grond van de zaak betreft:

5.

Mr. X betwist de tenlasteleggingen niet. Zijn hoger beroep strekt er louter toe de sanctie van de schrapping niet te handhaven.

6.

De tuchtraad heeft terecht geoordeeld dat de tuchtvordering ontvankelijk en gegrond was, op grond van een oordeelkundige motivering, die door de tuchtraad van beroep wordt bijgetreden en overgenomen.

Wat de strafmaat betreft:

7.

De tuchtraad van beroep tilt bijzonder zwaar aan deze ernstige tekortkomingen op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

Er kan niet anders dan vastgesteld worden dat mr. X door deze feiten ernstig tekortgekomen is aan de diligentie die van elke advocaat wordt verwacht en hierdoor het vertrouwen van de cliënt in de advocatuur ernstig heeft geschonden. Daarbij wordt ook rekening gehouden met de niet rechtschapen houding van mr. X toen hij voor het eerst door zijn cliënt werd aangesproken over zijn gebrek aan diligentie.

Tenslotte stelt de tuchtraad van beroep vast dat zich al eens eerder een gelijkaardig feit heeft voorgedaan (toen: betreffende een verzetsprocedure), alsmede een tuchtzaak betreffende een gebrek aan permanente vorming.

Een ernstige sanctie dringt zich dan ook op.

8.

Ter terechtzitting werd uiteengezet dat mr. X reeds sedert 2017 aan een depressie leed, met

psychische decompensatie, surmenage en burn out. De nodige medische attesten worden in dit verband neergelegd, weze het dat het oudste attest dateert van mei 2018. Dit laatste belet niet dat het mogelijk is dat de ziekte-toestand van mr. X zich inderdaad reeds eerder in latente vorm aan het manifesteren was, zonder dat destijds reeds onmiddellijk een arts geraadpleegd werd.

Het is niet uitgesloten dat deze medische toestand van mr. X er mede toe geleid heeft dat hij in zijn werk niet steeds even diligent optrad.

Gelet op het geheel van de in casu voorhanden omstandigheden oordeelt de tuchtraad van beroep dat de sanctie van schorsing gepast is.

9.

Art. 460, 2de lid, Ger. W. maakt het mogelijk om de advocaat die voor de tweede maal geschorst wordt, krachtens dezelfde beslissing te schrappen van het tableau.

De tuchtraad van beroep is in casu van oordeel dat – hoewel de situatie waarin mr. X verkeert ernstig is, en zijn cliënten moeten beschermd worden tegen zijn professionele nalatigheid – het geheel van zijn dossier, mede in aanmerking genomen zijn nog relatief jonge leeftijd, niet dusdanig ernstig is dat er thans reeds beroep moet gedaan worden op de mogelijkheid van art. 460, 2de lid, Ger. W..

Uit zijn relaas ter terechtzitting blijkt dat mr. X nog steeds in gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid verkeert, en tevens kwam naar voor dat hij zichzelf nog niet omringd heeft met een steunverlenende omgeving, zoals een extern kantoor waaronder hij onder begeleiding zou kunnen werken.

Rekening houdende met het evenredigheids- en proportionaliteitsbeginsel oordeelt de tuchtraad van beroep dat een schorsing, deels met uitstel, kan toegestaan worden, maar deze keer mits het opleggen van een aantal bijzondere voorwaarden.

Dit oordeel komt tot stand gelet op enerzijds het feit dat de gepleegde feiten dusdanig ernstig zijn dat zij – mede gelet op het tuchtverleden – een ernstige sanctie behoeven, maar ook gelet op anderzijds het feit dat de situatie van mr. X nog zodanig onstabiel is dat de tuchtraad van beroep twijfelt aan de mogelijkheid voor mr. X om vandaag reeds als volwaardig advocaat te kunnen functioneren, zonder dat hem voorwaarden worden opgelegd.

10.

Teneinde enerzijds een gepaste sanctie op te leggen die rekening houdt met het tuchtverleden van mr. X en met de ernst van de thans gepleegde nalatigheid, en teneinde anderzijds de mogelijkheden voor mr. X om zich te herpakken zo optimaal mogelijk te laten, oordeelt de tuchtraad van beroep dat aan mr. X een schorsing van één jaar moet worden opgelegd, waarvan de helft met uitstel wordt uitgesproken, gedurende een termijn van drie jaar, weliswaar gekoppeld aan onder vermelde voorwaarden.

**BESLISSING VAN
DE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN:**

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Advocaat-generaal P. Vanwalleghem gaf omwille van de omstandigheden van de zaak mondeling ter terechtzitting advies, en mr. Y heeft daarop kunnen repliceren.

De tuchtraad van beroep verklaart het hoger beroep ontvankelijk en in de volgende mate gegrond:

De tuchtraad van beroep doet opnieuw recht en verklaart de tenlasteleggingen bewezen en legt aan mr. X de sanctie op van schorsing gedurende één jaar, **met dien verstande dat de uitvoering van de helft van de schorsing (zijnde 6 maanden) wordt uitgesteld gedurende 3 jaren mits stipte naleving van volgende voorwaarden:**

- **Mr. X zal uiterlijk binnen de 8 dagen antwoorden op vragen van de stafhouder, behoudens overmacht (zoals een bewezen vakantieperiode);**
- **Mr. X zal onmiddellijk gevolg geven aan elke injunctie van de stafhouder;**
- **Mr. X begaat in die periode geen nieuwe deontologische inbreuken die aanleiding geven tot een nieuwe tuchtveroordeling.**

De kosten worden ten laste gelegd van mr. X, en deze kosten worden in casu, overeenkomstig art. 460, laatste lid, Ger. W., begroot op nihil.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

R. Hobin, voorzitter, en de assessoren I. Derde, A. De Visscher, D. Peeters en P. De Jaegere

I. Derde

A. De Visscher

D. Peeters

P. De Jaegere

Waren aanwezig bij de uitspraak:

De heer Rob Hobin, voorzitter

mr. Ludwig Evens, secretaris

L. Evens

R. Hobin